

สุธีรา พลรักษ์ : การพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความเหนื่อยหน่ายในการทำวิจัย
ของนิสิตบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (A DEVELOPMENT OF THE
CAUSAL RELATIONSHIP MODEL OF BURNOUT IN CONDUCTING RESEARCH OF GRADUATE
STUDENTS, FACULTY OF EDUCATION, CHULALONGKORN UNIVERSITY)

อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์, 137 หน้า. ISBN 974-637-309-9

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของความ
เหนื่อยหน่ายในการทำวิจัยของนิสิตบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามทฤษฎี
ความสมดุลระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อมของ French และคณะ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล
เชิงประจักษ์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ นิสิตบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เข้า
ศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2536-2538 และกำลังศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผน ก. (ทำ
วิทยานิพนธ์) ในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2539 จาก 11 ภาควิชา จำนวน 395 คน เก็บรวบรวม
ข้อมูลโดยใช้วิธีการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ อัตราการตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 61.77 วิเคราะห์ข้อมูล
โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC⁺ ในการหาค่าสถิติพื้นฐาน และใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL VIII) ในการวิเคราะห์
เส้นทาง (Path Analysis) ประเภทมีตัวแปรแฝง (latent variable) ผลการวิจัยสรุปได้ว่า โมเดลความสัมพันธ์
เชิงสาเหตุของความเหนื่อยหน่ายในการทำวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าไค-สแควร์
เท่ากับ 12.191; $p = .731$ มีองศาอิสระ 16 ค่า GFI เท่ากับ .993 ค่า AGFI เท่ากับ .951 ค่าเศษเหลือในรูป
คะแนนมาตรฐานเท่ากับ 2.000 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R SQUARE) เท่ากับ .627 แสดงว่าตัวแปรใน
โมเดลอธิบายความแปรปรวนในตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการทำวิจัยได้ร้อยละ 62.7 ตัวแปรที่ให้อิทธิพล
รวมต่อความเหนื่อยหน่ายในการทำวิจัยสูงสุด อย่างมีนัยสำคัญ คือ ตัวแปรแรงสนับสนุนทางสังคม รองลง
มา คือ ตัวแปรความสามารถในการตัดสินใจ ปริมาณและความยากของงาน และความขัดแย้งในบทบาท

ภาควิชา ศึกษาศาสตร์
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์
ปีการศึกษา 2540

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม